

[Ritt Bjerregaard]

Det er klart, at det svækker de folkevalgte i forhold til Dansk Undergrunds Consortium og administrationen, og det er der, sådan som jeg ser det, ikke særlig brug for, jfr. også her den nylig udkomne bog af Erik Damgaard om folketingets arbejde.

Men socialdemokratiet er enig med regeringen i, at de fremsatte lovforslag må vedtages af hensyn til naturgassen, og vi skal gøre vores til, at det sker inden for den tid, der er til rådighed.

Lad mig slutte med at takke handelsministeren for, at vi har fået de tre lovforslag til behandling i forbindelse med energiredegørelsen. Det giver folketinget mulighed for at se sammenhængene og perspektiverne i den danske energipolitik; og det viser os også, at vi er kommet et stykke videre siden 1976-redegørelsen. Den seneste internationale udvikling på energiområdet har understreget såvel forsynings- som sikkerhedsproblemer og derigennem nødvendigheden af en hurtig vedtagelse af de fremsatte lovforslag. Folketinget påbegynder i dag behandlingen af problemer, der vil få afgørende betydning for kommende generationer. Socialdemokratiet er rede til at gå positivt ind i arbejdet.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet har ment, at der her var så enorm en mængde materiale, at vi måtte dele opgaverne imellem os, og jeg har fået den lidet behagelige opgave at læse handelsministerens energiredegørelse, medens mine kolleger tager sig af lovforslagene.

Der er tale om ren og skær energisocialisme, og så er det, man siger til sig selv: hvordan kan det lade sig gøre, at venstre pludselig tager en sådan kovending? Selvfølgelig har jeg ikke alene læst handelsministerens redegørelse, men har også læst venstres energipolitiske redegørelse, der hedder »Den nødvendige energipolitik«, og jeg vil gerne lige citere, hvad der var venstres holdning. Om styring skriver venstre:

»Energipolitikken skal kunne gennemføres med politiske styringsmidler, som ligger inden for dansk politisk tradition. Stærke kontrolforanstaltninger, lovgivning o. lign. bør ikke bringes i anvendelse, medmindre der er en meget oplagt samfundsfordel at opnå. Således kan selve ønsket om at nå et planmål

ikke alene være begrundelse nok for nye styringsindgreb.«

Om virksomhedsformer skriver venstre:

»Den danske energiforsyning har hidtil næsten 100 pct. ligget i hænderne på private eller halvoffentlige virksomheder. Dette system har i det store og hele fungeret godt og ansvarligt, og venstre vender sig derfor imod, at staten gennem oprettelse af nye selskaber, gennem lovgivning eller på anden måde etablerer sig som energileverandør.«

Det var venstres synspunkt, eller, som venstres politiske ordfører har udtrykt det, måske er det, handelsministeren her fremlægger, det, der er politisk muligt, og det synes jeg er en god definition på, hvad venstre anser for at være politisk muligt.

Man fremlægger altså her en socialistisk energiforsyningsplan, en kollektiv energiforsyning, der, som de skriver i rapporten, er irreversibel. Og hvad betyder så det? Ja, det betyder, man ikke kan fortryde et spejlæg, for når vi først har fået vedtaget dette, har vi ikke behov for ØD og slige ting i fremtiden, så skal de nok ordne resten.

Det er forhåbentlig sådan, at befolkningen nu begynder at vågne op. For de har jo her i påsken lige fået et klart bevis for, hvad kollektive løsninger af problemerne vil sige. Vi har set på trafikområdet, hvor man i Hovedstadsområdets Trafikskadeforsikring har et under-skud på årsbasis på 1 mia kr., og hvor det lykkedes en håndfuld mennesker at stoppe trafikken. Hvordan vil det så gå med kollektiv energiforsyning? Der vil det selvfølgelig også kunne lade sig gøre for en håndfuld mennesker at stoppe energiforsyningen til vores virksomheder og til vores husopvarmning, og så er det jo sådan, at man ikke engang kan gå over til naboen mere og få lidt varme, for dér er også lukket af.

En anden del af ministerens redegørelse indeholder noget om kernekraft, og nu har vi jo også lige hørt den socialdemokratiske ordfører omtale kernekraft, men det er klart, at det får vi ikke i de næste tyve år, for det skal disse nulvækstfilosoffer, eller skal vi kalde dem kystbanesocialister, nok sørge for. Akraft i Danmark med en miljøminister, der er modstander – ikke offentligt, men sådan alligevel med så mange forbehold, at enhver kan se, det ikke er muligt – med en miljødirektør, der klart har sagt fra, og en underdirektør, der heller ikke synes, det er nogen særlig god